

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/176/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5115226224
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5115226224.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: F. N., nar. XX.X.XXXX, T. XXXX/XX, XXX XX R., proti žalovanému: BENCONT COLLECTION, a.s., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, (nástupca PRO CIVITAS, s.r.o., Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464), právne zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Bratislava - Ružinov, Martinčekova 13, o neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 8C/400/2015-121 zo dňa 3. mája 2017, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu m e n í takto :

Žalobu žalobcu z a m i e t a .

Žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a náhradu trov odvolacieho konania p r i z n á v a v plnom rozsahu.

O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd ako súd prvej inštancie o žalobe žalobcu rozhodol nasledovne: Súd určuje, že dohoda o zrážkach zo mzdy dlžníka č. zmluvy 2756285710 zo dňa 19.2.2010 uzavretá medzi žalobcom a Poštovou bankou, a.s., je neplatná. Žalobcovi sa náhrada trov konania nepriznáva. V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázom na ust. § 3, § 53, § 551 Občianskeho zákonníka a vykonané dokazovanie konštatoval nasledovné skutkové a právne závery:

1. Medzi účastníkmi bolo nesporné, že ide o spotrebiteľskú zmluvu o úvere. Súd neodmieta vo všeobecnosti dohodu o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľskom práve. Ak však rozhodcovský aj všeobecný súd sú povinné ex offa skúmať dodržanie spotrebiteľského práva v sporoch zo spotrebiteľských zmlúv, tak je neprijateľné, aby o výške nároku „rozhodoval“ veriteľ tým, že uvedie zamestnávateľovi sumu podľa vlastného uváženia a výpočtu a ten nemá inú možnosť, než zrážať takto uvedenú sumu. Okrem veriteľa nemá na výšku nároku dosah nik (ani oprávnený, ani rozhodcovský si všeobecný súd). Ani pred zamestnávateľom ani pred súdom nešpecifikoval veriteľ, z čoho pozostáva suma predložená zamestnávateľovi na zrážky (istina, príslušenstvo...). Inak by tieto jednotlivé položky boli predmetom spotrebiteľského prieskumu. Bez ďalšieho odôvodňovania ide o neprijateľné dojednanie. Ide formulárovú zmluvu, na ktorej obsah nemal žalobca dosah. Za akceptovateľnú dohodu o zrážkach zo mzdy by súd považoval, ak by bola presne špecifikovaná, týkala by sa len nesporných položiek (čistý úver a pod.) alebo by bola predpísaná nejaká procedúra pred predložením dohody zamestnávateľovi. 2.

Pokiaľ ide o námietku chýbajúcej právomoci súdu, súd odkazuje na závery dovolacieho súdu (viď bod 4.3. odôvodnenia tohto rozhodnutia). Žalobca podľa rozhodcovskej doložky mal možnosť, nie povinnosť obrátiť sa na rozhodcovský súd. Bez ďalšieho je právomoc všeobecného súdu daná. 3. Žalovaný namietla svoju pasívnu legitímáciu s odkazom na povinné procesné spoločenstvo s pôvodným veriteľom. Odkazoval pritom na nejaké dojednanie zmluvy VÚB so spotrebiteľmi. Súd sa touto námietkou nezaoberal, jednak žalovaný odkazoval na zmluvu VÚB, ale ak by aj išlo o chybu v písaní, žalovaný neuviedol v konkrétnom prípade, o ktoré ustanovenie, ktorého dokumentu by malo ísť a preto ho súd ani nemohol posúdiť (z hľadiska prijateľnosti v spotrebiteľskom práve). 4. Žalobca spochybňoval naliehavý právny záujem na rozhodnutí: 4.1. Žalovaný uviedol, že ak je možné žalovať plnenie, je potrebné ho uprednostniť. Podľa stanoviska súdu je na žalobcovi, či sa bude domáhať vrátenia plnenia z dohody o zrážkach zo mzdy alebo sa bude domáhať len ochrany do budúcnosti. Ak chcel zamedziť použitiu dohody o zrážkach zo mzdy, tak sa dôvodne obrátil na súd so žalobou. Znamená to, že nateraz nespochybňuje úverovú zmluvu v ostatných ustanoveniach len s výnimkou, aby nemohol veriteľ sám bez účasti spotrebiteľa či súdu určovať výšku pohľadávky. 4.1.1. To, že už došlo k určitým zrážkam, neznamená, že nemá spotrebiteľ dôvod brániť sa účinkom dohody do budúcnosti. V takom prípade prípadná žaloba o vrátenie bezdôvodného obohatenia z minulosti by nemal súvis s naliehavým právnym záujmom do budúcnosti. 4.2. Je pravdou, že žaloba má v zásade priniesť úplné vyriešenie sporu. Ak ale spotrebiteľ nenamieta nič okrem dohody o zrážkach zo mzdy, tak ho nemožno „nútiť“ do sporu, o ktorý neprejavil záujem. Spochybňuje len možnosť určovať výšku pohľadávky a jej núteného vymáhania len jednostranne veriteľom. 4.2.1. Súd súhlasí so stanoviskom žalovaného, že ak by k zrážkam nedošlo, je žalobca povinný plniť tú istú sumu na základe úverovej zmluvy. Súhlasí to s odôvodnením súdu v predchádzajúcom bode. 4.2.2. To isté platí o námietke žalovaného, že ak by súd žalobe vyhovel, nič to nemení na platnosti hlavného úverového vzťahu. Ak žalobca nenamieta nič iné, tak „hlavná“ zmluva ostáva účinná. 4.3. Napokon to isté platí aj o námietke žalovaného, že nestačí žalovať predbežnú otázku vo vzťahu k posúdeniu, či je alebo nie je právo alebo právny vzťah. Ak hlavný vzťah nie je namietaný, postačí namietat dohodu o zrážkach zo mzdy. 5. Žalovaný namietal, že ak by žalobca plnil svoje povinnosti, zabezpečovací inštitút by nemusel byť vôbec použitý. S tým súd súhlasí, ale to neznamená, že ak z akýchkoľvek dôvodov žalobca prestal plniť úverovú zmluvu, stratil tým právo na akúkoľvek ochranu (vrátane súdnej). 6 To isté platí o argumente žalovaného, že žalobca sa obrátil na Poštovú banku, tá ho nijako nenútila zobrať si úver a banka si svoje povinnosti riadne a včas splnila. To, že si spotrebiteľ vybral určitú banku neznamená, že banka z toho dôvodu môže porušovať spotrebiteľské právo. 7. Takisto námietka, žalovaného, podľa ktorej hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán sporu porovnáva so slobodnou vôľou občana alebo s tým, že nebol pozbavený spôsobilosti na právne úkony, je scestná. Pri spotrebiteľských zmluvách sa predpokladá, že občan je slobodný, nie je nútený podpísať zmluvu a že nie je zbavený spôsobilosti na právne úkony. To je základný predpoklad, ktorý však neznamená, že banka už potom môže porušovať spotrebiteľské právo a „skúšať“, čo jej prejde, čo si spotrebiteľ nevšimne, neuvedomí a pod. 7. Žalovaný namietal, že zrážky zo mzdy ako zabezpečovací inštitút nemôže byť nekalou zmluvnou podmienkou a nejde o prejav nerovnováhy zmluvného vzťahu. Súd to neakceptuje. Na základe zmluvy o úvere dosiahol veriteľ to, že mohol si sám ručiť výšku pohľadávky a túto predložiť zamestnávateľovi a mimosúdne pohľadávku nútene vymôcť. Čiže bez rozhodnutia rozhodcovského či všeobecného súdu a exekútora mienil veriteľ dosiahnuť priamo nútený výkon zmluvy. Tento dôsledok je pre spotrebiteľa rozhodujúci. Nie je potom právne významné teoreticky a akademicky rozoberať, čo je hlavný vzťah, čo je vedľajšie dojednanie, čo je zabezpečovací inštitút. Súd má poskytnúť reálnu ochranu spotrebiteľa, nie ju odmietnuť kvôli akademickým úvahám o teórii práva. 8. Súd neakceptuje námietku žalovaného, že zákonodarca by výslovne vylúčil možnosť použitia zabezpečovacích inštitútov, ak by to mienil dosiahnuť. Zákonodarca nemôže obsiahnuť v právnej úprave komplexne ochranu spotrebiteľa výslovnou úpravou. Súd už vyššie uvádzal, že súd neodmieta použitie dohody o zrážkach zo mzdy úplne, ale za konkrétnych podmienok. 9. Žalovaný namietal? „Podľa § 53 ods. 1 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať nekalé podmienky, čo neplatí, ak ide o nekalé podmienky týkajúce sa hlavného predmetu konania a primeranosti ceny, ak sú tieto podmienky vyjadrené určite, zreteľne a boli individuálne dojednané. Nárok na úroky z omeškania vzniká bez potreby osobitného upozornenia.“ Súd poukazuje na bod bodu 6.7. odôvodnenia. 10. Napokon sa súd zaoberal aj postúpením pohľadávky na ďalší subjekt - OMIKRON TRADING LIMITED. Súd návrh na zmenu účastníkov neakceptoval, pretože tú môže podať len žalobca. Žalobca o postúpení pohľadávky vedel, ale návrh na zmenu strán sporu nepodal. Súd považoval postúpenie pohľadávky na nový subjekt tak vzdialený a nedostupný pre spotrebiteľa, za neprijateľné a v rozpore s dobrými mravmi. Dochádza tým k sťaženiu postavenia spotrebiteľa pri uplatňovaní alebo bránení jeho práv. 11. Odkaz žalovaného na § 336 ods. 1 CSP je nepatričný, jednak sa týka neodkladného opatrenia nariadeného pred začatím

konania a jednak súd určil čas na trvanie predbežné opatrenia - do skončenia konania vo veci samej. Nariadenie preto zanikne podľa § 333 CSP. 11. Žalovaný uvádza, že na dohode o zrážkach netrvá, od roku 2015 ju neuplatnil. Súd to akceptuje do tej miery, že kedykoľvek v budúcnosti môže názor zmeniť a dohodu aplikovať.

Súd o nároku na trovy konania rozhodol podľa § 257 CSP: „Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.“ Súd dôvod hodný osobitného zreteľa videl v tom, že žalobca zavinil prejednávaniu tohto sporu tým, že sa bránil proti zmluve o úvere až po vzniku nepriaznivých okolností pre neho. Kým mu zmluva vyhovovala, akceptoval ju.

2. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie žalovaný prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Navrhoval odvolaciemu súdu napadnutý rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že žalobu zamietne a zaviazže žalobcu na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v prospech žalovaného, alternatívne rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie a zaviazat' žalobcu na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia v prospech žalovaného. Vo svojom odvolaní poukazoval na to, že neboli splnené procesné podmienky, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nestotožnil sa s názorom súdu, keď súd prvej inštancie tvrdil, že o výške pohľadávky rozhodoval veriteľ. Právny predchodca žalovaného Poštová banka, a.s. podala žalobu na rozhodcovský súd, ktorý dňa 21.02.2014 vydal rozhodcovský rozsudok sp.zn. IA-C/0913/0016, právoplatný dňa 31.03.2014 a vykonateľný dňa 04.04.2014. Právny predchodca žalovaného inicioval aj exekučné konanie, avšak exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia uznesením zo dňa 31.03.2017 sp.zn. 33Er/1950/2015, ktoré rozhodnutie nie je právoplatné. Žalobca v rozhodcovskom konaní, ako aj o rozhodcovskom rozsudku vedel, pričom žalovaný mal za to, že aj súdu je táto skutočnosť známa. Nie je teda pravdou, že by žalovaný výšku dlhu jednostranne diktoval.

V súvislosti s naliehavým právnym záujmom žalovaný nemôže súhlasiť s názorom súdu prvej inštancie, že je na žalobcovi, či sa bude domáhať vrátenia plnenia z dohody o zrážkach zo mzdy alebo sa bude domáhať len ochrany do budúcnosti. S týmto názorom by sa dalo súhlasiť za predpokladu, že k vykonaniu zrážok ešte neprišlo. V tomto prípade má určovacia žaloba svoj význam, nakoľko určovací návrh je prostriedkom umožňujúcim poskytnutie ochrany, právneho postavenia žalobcu skôr, než toto jeho postavenie bolo porušené, jeho cieľom je zásadne poskytnutie preventívnej ochrany. V súčasnosti je teda taký právny stav, že veriteľ nemôže realizovať zrážky zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy aj napriek tomu, že žalovaný disponuje právoplatným a vykonateľným rozhodnutím rozhodcovského súdu. Žalobcu si svoju povinnosť voči žalovanému dobrovoľne nespínil na základe rozhodcovského rozsudku, a teda veriteľ okrem toho, že inicioval exekučné konanie, uplatnil u zamestnávateľa žalobcu dohodu o zrážkach zo mzdy. Zároveň súd prvej inštancie svojím rozhodnutím nastolil ten právny stav, že žalobcovi nič nebráni v tom, aby od žalovaného žiadal vydanie bezdôvodného obohatenia na základe už vykonaných zrážok zo mzdy. Nebráni mu nič v tom, aby inicioval ďalšie konanie o vydanie bezdôvodného obohatenia. V tejto súvislosti poukázal na ust. § 137 písm. d) CSP.

V ďalšom poukázal na postúpenie pohľadávky veriteľa na ďalší subjekt - OMIKRON TRADING LIMITED na čl. 2 CSP. V tejto súvislosti má za to, že súd prvej inštancie konal jednoznačne v rozpore s princípom právnej istoty, keď žalobu žalobcu nezamietol. Uznesením Okresného súdu Žilina sp.zn. 8C/400/2015 nepripustil, aby do konania namiesto žalovaného vstúpila spoločnosť OMIKRON TRADING LIMITED a návrh na zmenu účastníka zamietol, aj napriek tomu v konaní vo veci samej poskytol žalobcovi ochranu, a to napriek tomu, že žalovaný nie je majiteľom danej pohľadávky.

Uviedol, že právo strany na riadne odôvodnenie rozhodnutia je jednoznačne takým procesným právom, ktoré mu je v civilnom konaní priznané za účelom obhájenia a ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Odôvodnenie rozsudku súdu musí mať náležitosti uvedené v ustanovení § 220 ods. 2 CSP. Účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať správnosť rozsudku, odôvodnenie musí byť súčasne preskúmateľné. Má za to, že odôvodnenie rozsudku okresného súdu v súvislosti s postúpením pohľadávky zo žalovaného na OMIKRON TRADING LIMITED je nedostatočné a neopodstatnené. Súd sa nijakým spôsobom nevyrovnal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, pričom len jednoducho konštatoval, že ide o rozpor s dobrými mravmi.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného proti rozsudku okresného súdu písomne nevyjadril.
4. Krajský súd ako súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané oprávneným subjektom, ktorým je žalobca, v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 385 ods. 1 CSP a contrario napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s ust. § 388 CSP zmenil.
5. V zmysle ust. § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.
6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a prislúchajúceho spisového materiálu dospel k záveru, že prvoinštančný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, avšak dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vyvodil nesprávny právny záver.
7. Za hlavnú odvolaciu námietku žalovaného považoval otázku vecnej pasívnej legitímácie žalovaného.
8. Vecná legitímácia vyjadruje postavenie účastníka konania v hmotnoprávnom vzťahu (niekedy aj procesnoprávnom vzťahu), ktoré v konečnom dôsledku vedie k úspechu alebo neúspechu v konaní. Strana sporu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti (záväzku) má pasívnu legitímáciu. Vecná legitímácia sa na začiatku konania tvrdí. Súd žalobe vyhovie len vtedy, ak žalobca žaluje osobu - strana sporu, ktorá je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti. Ak sa to v konaní nedokáže, súd žalobu zamietne so záverom o nedostatku pasívnej vecnej legitímácie žalovaného bez ohľadu na prípadné zistenie, že nositeľom pasívnej vecnej legitímácie je iný subjekt, ktorého ale žalobca za žalovaného neoznačil (uznesenie NS SR zo dňa 18. januára 2012 sp.zn. 6Cdo 214/2011).
9. Zo spisového materiálu jednoznačne vyplýva, že došlo k postúpeniu pohľadávky na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzatvorenej medzi žalovaným a spoločnosťou OMIKRON TRADING LIMITED. Návrh na zmenu sporových strán podala spoločnosť OMIKRON TRADING LIMITED, ktorá na podanie predmetného návrhu nebola oprávnená. Vzhľadom k tejto skutočnosti okresný súd uznesením návrh na zmenu strany sporu zamietol a nepripustil do konania namiesto žalovaného spoločnosť OMIKRON TRADING LIMITED s tým, že jediným subjektom oprávneným podať návrh na zmenu sporových strán je žalobca. Uvedené uznesenie bolo doručené žalobcovi, ktorý napriek tejto skutočnosti nepodal návrh na zmenu sporových strán. Vzhľadom k tomu, že žalovaný na základe zmluvy o postúpení pohľadávok stratil vecnú pasívnu legitímáciu, nemohlo byť žalobe žalobcu vyhovené.
10. S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd sa ďalšími námietkami uvádzanými žalovaným v podanom odvolaní nezaoberal a rozsudok okresného súdu zmenil s tým, že žalobu žalobcu zamietol. Dôvodom zamietnutia žaloby bola skutočnosť týkajúca sa nedostatku vecnej pasívnej legitímácie žalovaného. Žalovaný v dôsledku uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávok prestal byť nositeľom hmotnoprávnej povinnosti.
11. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.
12. Pri rozhodovaní o náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech strana žalovaného, a preto odvolací súd priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie samostatným rozhodnutím, ktoré vydá súdny úradník.
13. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** j e p r í p u s t n é .

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou

a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)